

Øget veterinærkontrol på destruktionsanstalter.

Investeringer contra forventet afkast.

Dyr, der tilføres destruktionsanstalterne, indeholder en række informationer, som kan give nyttige data vedrørende sygdomme og velfærd.

En hel eller delvis monitorering af disse data forudsætter, at der investeres i

- logistisk registrering af dyrene
- kort leveringstid eller kølefaciliteter, der modvirker forrådnelse
- fysiske rammer, der muliggør regelret obduktion
- kvalificerede obduktionsdyrlæger
- administrativt personale til eventuel sagsopfølgning
- videnskabeligt personale til statistisk databehandling

Forventet afkast af ovenstående investeringer

Sygdomsårsager. Man må forvente at få en fordeling på de enkelte lidelser, der vil stemme overens med de sygdoms-/behandlingsregistreringer, der i dag foretages i besætninger, hvis disse fremover bliver suppleret med oplysninger om udsætterårsager. Overordnet statistisk kan der altså ikke forventes et afkast, hvis angivelse af udsætterårsag gøres obligatorisk.

Overtrædelse af dyreværnsloven. Specielt lemmelidelser (brud og ledbetændelser) og huld ville kunne registreres med rimelig sikkerhed.

Hvis det forventes, at der skal foretages en 100%-kontrol af alle tilførsler, vil det kræve betydelige investeringer, hvis de angivne forudsætninger skal opfyldes.

Set i lyset af de initiativer der p.t. foregår i besætningerne: NySR, årlige statusbesøg, handlingsplaner for skuldarsår, indførsel af egenkontrol, risikobaseret velfærdskontrol og meget mere, synes der ikke at være et velafbalanceret forhold mellem investering og afkast.

Alternative tiltag

Da der som nævnt kan udtrages vigtige oplysninger fra døde dyr, anbefales følgende tiltag:

- at der kan rekvireres forensisk holdbare patologiske obduktioner. Eks. skuldarsår og benbrud.
- at der etableres fysiske rammer til at kunne foretage stikprøvekontrol på leverancerne. Kontrollen kan eventuelt også foretages i forbindelse med afhentning.

Konklusion

Øgede investeringer i sygdomsbekæmpelse og velfærdsforøgelse bør primært foregå blandt de levende dyr i form af styrket rådgivning og driftsstyring (egenkontrol).

En generel højnelse af produktionsdyrenes velfærd kan desuden ske gennem en dynamisk dyrevelfærdskontrol, hvor der til stadighed sættes højere mål for en given indsats.

Eksempel på dynamisk kontrol: Salmonellabekæmpelse, hvor målet er flyttet i takt med opfyldelsen af dette (5 %, 3 % og følgende).

3. april 2008 – sagsnr. 070381 I – ask/lh/mj